

De leraarskamer

Portie gemengd

Wat is er heerlijker dan een stevige herfstwandeling afsluiten met een aperitiefje? En bij dat drankje hoort vaak een knabbeltje om die eerste honger te stillen. Mijn man is een echte vleeseter, ik hou op mijn beurt wel van een stukje kaas. De kinderen zijn dan weer grote fan van 'oranje chips'. Wij bestellen dus maar al te graag een degelijke portie gemengd.

Een paar dagen later eet ik braaf mijn groentjes op terwijl ik start met het verbeteren van de wiskundetaken. Sinds we de leraarskamer opgeven om er een klas van te maken, eten we tussen de middag altijd in mijn klaslokaal. Het is zo een beetje vanzelf gegroeid. Ik bleef wat langer in mijn klas om zoveel mogelijk werk te verrichten en toen kwam de ene na de andere collega bij me zitten. Ik vind het niet erg. Als er iets is wat ik altijd hoopte, is het dat mensen zich thuis voelen bij mij. Of dat nu in mijn huis of klas is, maakt voor mij weinig verschil.

De eerste die mijn lokaal binnenvalt is mijn jongere collega. Ze neemt meteen mijn oplader om haar laptop van nieuwe energie te voorzien. Die van haar is weer eens vermist. Ik gniffel. Een andere juf komt even vragen of ik nog iets moet hebben van het buurtwinkeltje verderop. Ik kijk haar aan en lach. Ze grijnst en weet meteen hoe het zit: 'Chocolade zeker?' Tja ... Groentjes zijn lekker, maar ik kan het zoete toch niet zo goed laten. Ondertussen passeert aan mijn raam de collega die halftijds werkt en ze zwaait enthousiast 'tot morgen'. Ik weet dat ze nu aan haar tweede shift begint als dochter en oma van ... Ik zwaai vrolijk terug.

De meester van de vijfde klas komt met zijn opgewarmde schoteltje van de traiteur binnen

en eet eerst op zijn gemak. Pas dan haalt hij de meer dan twintig werkboeken op die hij nog moet verbeteren. Eerst de innerlijke mens versterken, dat is zijn motto. Er dwarrelen nog een aantal andere collega's binnen. De ene met rijst-wafels en beleg, de andere met een lekkere pasta. We babbelen over een aantal probleemleerlingen en toetsen bij elkaar af hoe ver we staan met onze lessen. Maar er is ook tijd om het even over wat leuterige onderwerpen te hebben. Sinds een paar jaar wordt er ook stevast elke middag over kledij gebabbeld. Onze directeur verbaast zich nog steeds hoeveel tijd je kunt spenderen aan het spreken over jurkjes, broeken en truien. Er worden ondertussen bladen gelamineerd, toetsen verbeterd en geanalyseerd. Zelf probeer ik een proevenplanning op te stellen. Ten slotte komt ook de juf van het tweede bij ons zitten. Zij is van het principe 'eerst werken, dan ontspannen'. Pas als haar werk gedaan is, komt ze op haar gemakje bij ons zitten.

Dat laatste kwartiertje voor de drukte weer begint is voor mij heilig. Ik schuif mijn werk aan de kant, ga nog snel even naar het toilet en geniet van een koffietje. En ja, mijn chocolaatje. Ik kijk rond en glimlach om al die typische karaktertrekken. Allemaal anders, en toch vormen we een echt goed team. Mijn eigen portie gemengd.

TEKST
Juf Drieke

BEELD
Natallia Harahliad